

“Halkımızın son anılarını, bir zamanlar bu topraklarda yaşadığımızı gösteren son kanıtları da elimizden alıp kutulara doldurup bir müzeye tıkacaklar. Çıkardıkları petrol yirmi yıl sonra tükenecek. Ama Kitanemuk halkının bütün maddi kültürü sonsuza dek yok edilmiş olacak”.

Bu sözler, Kaliforniya’daki Elk Tepeleri’nin gerçek sahipleri olan Kitanemuk yerli halkının sözcüsü Dee Domingez’e ait. Kitanemuk’ların Live Earth konserleriyle ne ilgisi olduğunu anlamak içinse, Clinton döneminde ABD Başkan Yardımcısı, ardından başkan adayı olarak tanıdığımız, günümüzün en popüler çevrecisi Al Gore’un başkan yardımcılığı yaptığı döneme bir göz atmak gerekiyor.

Al Gore, bütün siyasi kariyerini ve başarılarını ailesinin ABD’nin en büyük petrol tekellerinden birisi olan Occidental Petroluem (Oxy) şirketinin ortağı olmasına borçlu olan bir siyasetçi. Başkan yardımcısı olur olmaz yaptığı işlerden birisi, Kitanemuk Kızılderililerine ait tarihsel bir sit alanı olan Elk Tepeleri’nin özelleştirilerek, petrol araması için Oxy’ye satılmasını sağlayan bir jet karar çıkarmak oldu. Petrol aramaları sırasında Kitanemukların atalarından kalan tapınaklar, mezarlar gibi kültürel değerlerin yanı sıra birçok nadir canlı türü de yok edildi.

Kitanemuklar, Al Gore’un tek kurbanı değil. Kolombiya’da yaşayan U’wa yerlileri de, Oxy’nin petrol arama faaliyetlerinden topluca intihar etme tehdidiyle kurtulabilmiş, ancak Aracua’ya yüzlerce polis, asker ve para-militer güçler eşliğinde yapılan saldırıda, yerlilerin üzerine sürülen Oxy buldozerleri 12’si çocuk 18 yerliyi nehrin sularında boğarak öldürmüşlerdi. Aynı yıl U’wa’ların yaşadığı bölgede yapılan saldırılarda da yüzlerce köylü katledildi.

ABD’nin en büyük çevre felaketlerinden biri olan ve birçok insanın kanser olmasına, çocukların sakat doğmasına neden olan Love Canal felaketinde yine Al Gore’un şirketinin imzası vardı. Oxy’nin yan şirketlerinden biri olan Hooker Chemical’ın kimyasal madde deposunda meydana gelen sızıntı kenti yaşanmaz hale getirmiş ve büyük bir çevre mücadelesinin yükselmesine neden olmuştu.

1991 1. Körfez Savaşı, kürtaj, eşcinsel hakları karşıtlığı ve ırkçılık yandaşlığı ... Tüm bunlar Al Gore’un senatörlük yıllarında “evet” oyu verdiği konulardan birkaçı...

Şimdi ise karşımızda yenilenmiş imajıyla çevreci bir Al Gore var. Madonna, Red Hot Chili Peppers, Genesis gibi ünlü isimlerle 7 Temmuz’da dünyanın 8 ayrı noktasında gerçekleştirilecek olan “Live Earth” konserlerini organize eden ve öncesinde İstanbul’a da gelerek “Küresel İklim Değişikliği” konferansı veren Gore, Live Earth ile tüm dünyayı “küresel ısınma” konusunda bilinçlendireceğini söylüyor.

Konserlerin İstanbul ayağının iptal edildiği geçtiğimiz günlerde organizatörler tarafından açıklandı. O nedenle küresel ısınma konusunda "bilinçsiz kalmamak" için konserlerin dünyayı kurtarma planından kısaca söz edelim. Aslında küreyi kurtarmak için yapılması gerekenler basit! Jipinizin deposunu bio yakıtla dolduracak, yatlarınızı güneş enerjisiyle çalışanlardan seçecek ve ampullerinizi enerji tasarruflu olanlarla değiştireceksiniz. Bunlar Live Earth’ün söyledikleri, bir de söylemedikleri var tabii. Örneğin küreyi asıl ısıtanların uluslararası tekeller olduğu, kimyasal silahların ve petrol tekellerinin çevreyi büyük bir felakete sürüklediği, bio yakıt şirketlerinin tarımsal yıkımın en büyük müsebbibi haline geldikleri gibi. Bir de bunlara karşı çıkılmadan çevrecilik yapmanın kumda oynamaktan farksız olduğu gibi küçük ayrıntılar.

Live Earth konserlerinin ilk akla getirdiği şey ise bundan iki yıl önce Bono ve Bob Geldof’un öncülüğünü yaptığı Live Aid konserleri. O konserlerle Afrika’yı “kurtaran” beyaz adam, şimdi de kendi paçasını kurtarmak için Live Earth’ü düzenliyor. Sahi Bono ve Geldof’un zafer nidalarıyla sonuçlanan Live Aid sonrasında neler olmuştu hatırlayan var mı? Afrika’da halen açlıktan ölen çocukların hatırlamadığı kesin ama biz yine de kısaca hatırlayalım.

Live Aid konserleriyle G8 liderlerinden Afrika’nın borçlarının silinmesini isteyen Geldof ve Bono, özellikle Blair’ın Irak savaşı nedeniyle toplum nezdinde yıpranan imajını yeniden düzeltmişlerdi. Hatta Sir Geldof, Blair’le yaptığı görüşmenin ardından şöyle diyordu "Sorun, bu adamla sıklıkla hemfikir olmam. Ama şimdi rock televizyonuna çıktık ve ben de yordakçısı gibi görünmek istemiyorum". Sonuçta G8 liderleri borçların bir kısmının silinmesini Bono ve Geldof’un "yüzü suyu hürmetine" kabul ettiler. Ama bir şartla: ülkeler bir borç ödeme takvimi çıkartacaktı. Yani özelleştirmeler, tasarruflar ve kemer sıkma politikaları G8’in onayından geçecekti. Tabii G8 liderleri borç silinmesi ile

ilgili verdikleri sözlerin büyük kısmını kısa sürede unuttu, borçların büyük kısmı silinmedi ama IMF ve DB programları "çatır çatır" uygulandı. Kısacası Live Aid'in en büyük yardımını IMF ve Dünya Bankası'nın ekonomi politikalarının şarkılı-türkülü bir sunum eşliğinde tüm dünyaya reklam edilmesi olmuştu. Sonuçta G8 liderleri açlığın ve yoksulluğun sorumlusu değil onunla mücadele eden ama elinden fazla bir şey gelmeyen iyi niyet timsallerine dönüşmüştü bir anda. Ve son G8 zirvesinde Almanya'yı cehenneme çeviren isyankar gençler Bono ve Geldof sayesinde bir anda kendilerini 20 yıl sonra yeniden bir araya gelen Pink Floyd'u hayran hayran izlerken bulmuşlardı. Live Earth sonrasında ise amaçlanan yine o isyankar gençlerin kendilerini benzinlikte bio dizel alırken bulmaları olsa gerek.

Hem arabaları çoşturan hem de dünyayı kurtaran bu bio yakıtların ne menem yakıtlar olduğu konusuna biraz daha dikkat çekmekte fayda var. Mısır, şeker kamışı gibi gıda maddelerinden üretilen bu yakıtların bir an için dünyayı kurtaracağını düşünelim ama bu kez daha büyük bir sorun çıkıyor kaşımıza, 4x4 bir aracın yakıt tankını doldurmak için gerekli mısır, bir kişiyi bütün bir yıl doyuracak miktara eşit. Öte yandan bio yakıtları üretmek için gereken toplam enerji, yakıttan sağlanan enerjinin üstünde. Birçok Latin Amerika ülkesinde tarımsal arazilerin çoğunluğu insanları değil arabaları beslemeye ayrılmış durumda. Dolayısıyla gıda için ayrılan alanlar giderek azalırken tarımsal ürünlerin fiyatları da giderek tırmanıyor ancak bu artış sadece büyük kapitalist çiftçilerle dış borç ödemelerini sektirmek istemeyen işbirlikçi rejimlerin cebine doluyor. Küçük köylüleri bekleyense sadece yıkım.

Çevreyi kurtardığını iddia ederken, çevreyi kurtarmadığı gibi insanı da aç bırakan bu yakıtın çevre kirliliğini azaltmadaki payının yüzde 5'lerde kalacağı da bir diğer veri. Bu yüzde 5'ten biyo yakıt üretimi için açılan tarım alanları nedeniyle yok edilen yağmur ormanları çıkarıldığında geriye sadece petrol şirketlerinin karı kalıyor ki o da dünyayı değil ancak petrol tekellerini yaşıyor.

Live Earth gibi bir sivil toplum hareketini görünce burnuna Soros kokusu gelenlerin kaygılarının haklı olduğunu da belirelim. Yaklaşık net 8.5 milyar dolar servete sahip George Soros, geçtiğimiz günlerde Brezilya'da bio yakıt konusunda 900 milyon dolarlık spekülasyon bir yatırıma girdiğini açıkladı. Brezilya'nın Mato Grosso do Sul eyaletinde inşaat halinde olan üç şeker ve bio yakıt rafinerisi çalışmaya başladığı zaman 12 milyon ton şeker kamışı işleyerek yılda bir milyar litre bio yakıt üretecek. Önümüzdeki 10 yıl içerisinde ABD'nin ihtiyacı olan yakıtın % 15'inin bio yakıt ile karşılanması Başkan Bush'un da hedeflerinden biri.

Ama Live Earth organizatörleri bizi küresel ısınmaya karşı bilinçlendirmeyi görev edinmişler. Tabii bu bilinç içerisinde kapitalizmin dünyayı giderek yaşanmaz bir gezegen haline getirdiği gerçeğini barındırmıyor. "Lüzumsuzsa söndür" ve "Biodizelle kurtulur insanlık" sloganları Live Earth'un en önemli şiarları. Live Earth'ün çağrısı bizlere. Hem de öyle bir çağrı ki insanı depresyona sokması işten değil. "Yahu ben ateş olsam cürmüm kadar yakarım, deposunu doldurabileceğim bir arabam zaten yok, elektrik faturası çok gelmesin diye zaten ampul yakmaya bile korkarım" diyorsanız, Al Gore'un size verebileceği hiçbir şey kalmamış demektir. Siz zaten her yoksulun sahip olduğu zorunlu çevre bilincine sahipsiniz. Çevre için yapabileceğiniz tek olumlu şey nefes almamak olabilir. Bunu da deneyip başaramadıysanız, daha iyi bir önerimiz var, hala içinde nefes alabiliyorken, dünyayı hem şu iki yüzlülerden hem de onları finanse eden büyük pislikten temizleyelim. Şu dünyanın iklimini bir kez de biz değiştirelim.

Bir de son olarak, sanatçısından gönüllüsüne, iyi niyetlerinin kurbanı olan tüm çevreciler; kimin peşinden gittiğimize biraz daha dikkat edelim...

22/06/2007

sendika.org

<!--break-->.